

[Simonsen.]

sikkerhed, hvor man kan sige at der virkelig har været tale om intensive kampagner. Det er i og for sig i den gade, vi skal ende.

Men jeg tror nok, der er to ting, man skal holde stærkt fast ved for at få miljøet forbedret; den ene er den lokale kontrol gennem sikkerhedsrepræsentanternes arbejde, den anden er oplysningen om den lovgivning, som eksisterer.

Må jeg til slut sige om spørgsmålet sammenkobling eller sammensmeltning af de tre arbejderbeskyttelseslove, at jeg fuldt ud kan dele de kritiske betragtninger, som hr. Bertel Pedersen fremførte omkring handlingsforløbet for det, som vi er nået frem til i dag. For vi er faktisk ikke nået meget længere, end at nu har vi fået et konkret tilsagn om, at nu vil det komme — og jeg havde lejlighed til under behandlingen af det foregående punkt på dagsordenen også at kritisere tempoet i forbindelse med en vis bestemmelse. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi ligesom prøver at bekæmpe denne træghed, for da vi, jeg tror så langt tilbage som i 1969, diskuterede denne sammenkobling, var, så vidt jeg husker, alle politiske partier i virkeligheden enige om, at det burde ske. Så man kan sige, det er et lidt pauvert resultat, at man 4 år efter kan konstatere, at nu var man altså også i de forskellige organer inden for ministeriet enig i, at dette kan ske.

Men nuvel, det er altså bebudet, at det vil komme til at ske, og det kan vi kun hilse med glæde. Den forenkling, vi herigennem har mulighed for at få, vil igen medvirke til efter vores opfattelse, at vi i højere grad kan få tingene til at fungere, og jeg håber, man i samme forbindelse ikke alene vil få lovene smeltet sammen, men også vil nå frem til en væsentligt enklere opstilling, således at loven bliver lettere at forstå og dermed lettere at arbejde efter.

Med disse principielle betragtninger kan jeg give vores tilsagn om en positiv medvirken i udvalgsarbejdet omkring dette lovforslag.

Karlskov Jensen: Jeg tror, vi alle kan være enige om, at enhver bestræbelse på at undgå ulykker på arbejdspladserne og ethvert forslag, der sigter mod øget sikkerhed, umiddelbart vil påkalde sympati i alle kredse.

Ministereren kan således på forhånd regne med en betydelig velvilje med hensyn til sigtet med denne lovgivning, selv om der kan være enkeltheder, som vi stiller os noget kritiske over for.

I fremsættelsen anfører arbejdsministeren, at der er tale om visse påtrængende ændringer, der senere vil blive fulgt op, jeg forstår i næste folketingsssamling, af den samling af arbejderbeskyttelseslovene, som hr. Simonsen lige efterlyste. Det er da også mit indtryk, at det havde været meget ønskeligt, om man havde haft det fremme nu, sådan at vi kunne have opnået samtidighed på dette område.

Nu har bestemmelserne om sikkerhedsrepræsentanterne jo ikke virket i mere end nogle få måneder, og denne nydannelse er næppe ført ud i livet på alle områder og i fuldt omfang endnu, men jeg kunne alligevel godt have lyst til at spørge arbejdsministeren, hvad der har bevæget ministeren i denne sag med hensyn til fremgangsmåden. For mindre end et år siden, jeg tror, det var den 1. marts 1972, svarede ministeren på et spørgsmål fra den daværende forbundsformand, nuværende statsminister Anker Jørgensen, at han var enig i, at der var et behov for, at der skete noget på dette felt, og så fortsatte ministeren — Folketingstidende 1971-72, sp. 3128 —:

„Jeg kan oplyse, at jeg allerede har taget spørgsmålet op over for arbejdstilsynet og agter at drøfte problemet nærmere med arbejdsmarkedets hovedorganisationer. Det er jo den naturlige og normale praksis, som jeg også i dette tilfælde mener bør følges.“

Jeg vil gerne spørge, om ministeren har forhandlet dette lovforslag med arbejdsmarkedets hovedorganisationer, og i benægtende fald: hvad er så bevæggrunden til, at arbejdsministeren nu midt under overenskomstforhandlingerne søger denne lovgivning separat, om jeg så må sige, hastet igennem?

Efter lovforslaget pålægges det arbejdsgiveren at afholde samtlige udgifter ved sikkerhedsrepræsentanternes udførelse af hvervet, og det er nok i orden, også når det drejer sig om tab af indtægt. Men der er ikke, så vidt jeg kan se af hverken lovforslaget eller bemærkningerne, foretaget nogen som helst